

ואחליכות דברים עם תלמידות

„עניתי שניידת לא הופיעה מאז טילסנת, ואני מוכן לנסוע עם ניידת ולהראות לה היכן הזונות נמצאות. הקצין הסביר לי שאם הזונות יראו ניידת, יברחו לסימטות, וסיים באמרו: אתה תלך חורה, ותסלפן אלינו עוד פעם, כשתראה זונות.“

„אני לא מבין איזו משטרה יש לנו. היא תמיד מרעישה שהציבור אינו מוכן לשתף עמה פעולה, וכשרוצים לעזור להם לבער את נגעי הזונות, הם אינם מוכנים לשתף פעולה. לפני כמה ימים זונה אחת התעסקה עם הלקוח שלה ממש בתוך בית הכנסת, ליד ספר תורה. זו בושה וחרפה. אנחנו מפתחים להתחיל עם הזונות, כי יש להן סרסורים.“

„מדברות בסודות“

ס יפרה אחת הזונות: „אני עובדת פה ברחוב הרב קוק רק כמה שבועות. עליה אמרה שפה כדאי לעבוד. המשטרה לא עושה צרות, וגם אם לפעמים באה ניידת, יש לאן לברוח. אפשר להיעלם בסימטות או להיכנס לחצר בית הספר, ואז חושבים שאני אחת מהתלמידות.“

„אני מתחילה את העבודה ב־5.30 וגומר רת אותה בשעה עשר בלילה. לא משעמם לנו פה. חוץ מקליינטים, באים לפה גם הרבה ילדים צעירים שרוצים להציץ. אבל בסוף הם מתחרמנים ומוכרחים לבוא אתנו. פעם ראיתי גם איך התלמידות האלה, ש עושות את עצמן כליכך חשובות, מציצות לראות איך אנחנו עושים את זה, ואחר כך מדברות בסודות.“

„בין תלמידי הגמנסיה יש לי כמה קליינטים. אחד מהם, מהשביעית, סיפר לי שבגללו הם עושים חיים. בבית הספר יש הרבה חברים וחברות. הבחורות פוחדות שהחברים שלהם ילכו אתנו, או הן מסכיי מות להם. אתה רואה איך עוזרנו לבחורים האלה?“

העיריה מבינה, כנראה, את ערך התרומה הפדאגוגית, ולכן היא עוזרת להן — ואינה דאגת לתאורה מתאימה בשטח. משרד החינוך, השוכן במרחק מאות מטרים בלבד מבית חינוך תיכון ערב ומבניין הישיבה, כלל אינו מתערב בדבר.

„האם הוא יאפשר לזונות ירושלים ל־למד אנטימיה לתלמידי גימנסיה, עד אשר תגעה הזונות עד שערו שלו, ותנפנפה בפתיחו מול עיני פקידיו של משרד ה־חינוך עצמו?“ התמרמר אחד המורים בתיכון.

ואילו המשטרה, היושבת במגרש הרוסים, אף היא במרחק מאות מטרים בלבד מן המרכז החינוכי, אישה לשידול הקטינים.

כל זמן שאין שם בעיות, שהעניינים מתנהלים פחות או יותר בשקט — אין איש שימע את זעקת המורים והמנהלים של רחוב התלמידים.

בעלה והתקשרתי עם המשטרה. היומאי אמר לי שישלחו ניידת, חיכיתי קרוב לחצי שעה, וראיתי שהניידת לא הגיעה. החלטתי ללכת למשטרה. חציתי את מיגרש הרוסים ונכנסתי למשטרה, שם אמרתי לקצין ה־תורן שסילפנתי לפני חצי שעה ואמר לי ששולחים ניידת. הוא ניסה להרגיע אותי, והבטיח שהניידת עוד תגיע למקום.

„התחלנו להתווכח, או הקצין התורן הרים טלפון פנימי, ולאחר שיחה קצרה אמר לי: ניידת באה למקום, אבל לא מצאה זונות בשטח.“

„פתאום ראיתי שפרוצה אחת יוצאת עם לקוח מהסימטה של חצר הישיבה, שם ביצעו את מעשיהם. התקרבתי אליה ו־צעקתי: לכי מפה, פרוצה! איך את לא מתביישת לעשות את זה בישיבה? היא אמרה לי: אני אקרא לבעלי ותקבל ממנו מכות. אתה חושב שתוכל להפריע לי? אני וחברי התקרבו למקום, והזונה החלה לצעוק: אם אני אתפוס אתכם אתם תקבלו מכות!“

„נגשתי אליה, דחפתי אותה וגירשתי אותה מהמקום. פחדתי שהיא תביא את

אם למשרד החינוך ולמשטרה הדבר אינו מפריע?“

על מקרה שקרה ביום הרביעי שעבר סיפר אחד מתלמידי ישיבת הרב קוק: „הלכתי לפגישה עם חברים במועדון ישראל הצעיר. שם אנחנו מתכנסים בערבים ל־פעולות חברתיות. הזונות עומדות בדרך כלל מול בית השימוש הציבורי, ואלה ש־אינן עומדות שם — עומדות ליד הכניסה לבית חינוך ערב. שם הן משדלות גברים, ומובילות אותם לחצרות בסביבה.“